

Anotace

Tato práce v úvodu stručně seznamuje s historickým vývojem misijních modelů, s jejich teologickými východisky a etickými důsledky. V dalších kapitolách charakterizuje postmoderní situaci jako východisko z krize modernismu a soustřeďuje na to, jak postmodernismus ovlivnil teologii náboženství, mezináboženský dialog, resp. křesťanskou misi. V poslední části se snaží z hlediska teologické etiky navrhnout takový misijní model, který by respektoval pluralitu partikulárních perspektiv, uznával jinakost partnerů dialogu a zároveň se držel vlastních partikulárních východisek. Navržený misijní model akomodace je určen na jedné straně křesťanskou identitou a na straně druhé respektem k jinakosti partnera dialogu.